

idet der allerede ved Finanslovens 2den Behandling blev stillet Ændringsforslag, som stillede Redningsmændene gunstigere end tidligere. Man naaede her for selve Lønningernes Vedkommende en Ordning, som disse Redningsmænd i det store og hele var tilfredse med. Derimod var der visse andre Ting, som ikke kom med, Ting, som man nu søger at ordne paa det nærværende Finanslovsforslag, navnlig Spørgsmaalet om, hvorledes man skulde stille disse Mennesker med Hensyn til Pension.

Jeg tør sige, at det Forslag, der her er stillet, ikke fuldt ud vil tilfredsstille disse Tjenestemænd, men det er dog et betydeligt Fremskridt. Derimod er der andre Krav, man har stillet — og som i og for sig er Smaaating — overfor hvilke jeg synes man kunde stille sig mere imødekommende fra Statens Side. Dette gælder saaledes Ønsket om Dobbeltvagt. Men navnlig er der et Punkt, hvor der bør ske Ændring i, hvad der staar paa Finanslovsforslaget, nemlig med Hensyn til Betalingen for Vagthold om Natten. Forholdet er det, at der nu bydes disse Mennesker en Betaling af 1 Kr. 25 Øre for at gaa Vagt om Natten; og da der kun gaas Vagt, naar det er daarligt Vejr, Storm og Mørke, vil man forstaa, at det er en Betaling, som i Virkeligheden ikke kan bydes. Naar der for Dagarbejder paa samme Sted betales 1 Kr. 60 Øre, kan man ikke byde 1 Kr. 25 Øre for at gaa Vagt om Natten i uroligt Vejr. Jeg skal ikke her insistere paa nogen bestemt Betaling, men jeg finder det urimeligt, at Redningsmændene Aar efter Aar skal søge om en Forhøjelse, efter som Arbejdslønnen stiger. Jeg vilde finde det naturligt, om man indsatte paa Finansloven en Bestemmelse, ifølge hvilke Marineministeren faar Bemyndigelse til at betale i Overensstemmelse med, hvad der er den almindelige Betaling for Arbejde paa Stedet.

Flere af de Ting, som man fra Redningsmændenes Side har søgt om, vil meget vel kunne ordnes ved Regulativ. Man behøver ikke paa Finansloven i Enkeltheder at træffe Bestemmelser derom. Jeg vil haabe, at man her vil stille sig velvilligt, navnlig ogsaa naar det drejer sig om at yde Betaling for Redningsforetagender, naar disse Redningsforetagender strækker sig ud over en Dag. Jeg ved, at man fra Ministeriets Side har motiveret dette, at man ikke har kunnet strække sig endnu videre med Hensyn til Udgifterne til Redningsvæsenet, dermed, at samtidig med, at disse Udgifter er steget stærkt, har det vist sig, at der har været færre og færre Redningsforetagender. Dette

sidste hænger naturligvis sammen med, at paa det Sted, hvor Strandinger særlig finder Sted, paa Jyllands Vestkyst, har der været mindre Sejlads, da Farvandene der har været spækkede med Miner. Men Spørgsmaalet maa blive, om man i det hele taget mener at burde opretholde Redningsvæsenet, og derom tror jeg ikke, der kan være nogen Tvivl. Thi det danske Redningsvæsen er bekendt, ja, jeg kan sige berømt ud over hele Verden for det Mod og den Offervillie, der er vist i paakommende Tilfælde fra disse Folks Side.

Jeg har dernæst en Henstilling at gøre til den højtærede Landbrugsminister. I Fjor talte jeg under Finanslovens Behandling om en Forbedring af Forholdene ved Nissum Fjord, og der blev derefter nedsat en Kommission. Nu er Stillingen ved denne Fjord som ved andre Fjorde den, at Forholdene er noget vanskelige, og at det kniber for de paagældende at blive enige om de mest hensigtsmæssige Foranstaltninger. Derfor kan det maaske være nogen Tid, inden denne Kommission kommer til et Resultat. Man har derfor indenfor alle Afskygninger kunnet samle sig om at anmode Landbrugsministeriet om at foranledige, at der træffes en midlertidig Ordning, der skulde gaa ud paa dette, at Sandpumperen „Thorsminde“ blev sat i brugbar Stand, at der for Statens Regning ansættes en Leder, og at Staten saa betaler en Del — de to Trediedele — af Udgifterne ved Driften, medens Amt og Kommune skulde betale Tredieparten. Jeg vil meget ønske, at Ministeriet vil stille sig velvilligt her, for at man kan faa en Ordning af disse Forhold, da det drejer sig om meget store Værdier. Staten er ogsaa stærkt interesseret heri, idet den har ret betydelige Indtægter af Rørskæret derovre og kan faa endnu større Indtægter, naar Afvandingsforholdene bringes i et bedre Leje. Jeg haaber altsaa, at den højtærede Landbrugsminister vil stille sig velvilligt overfor det Ønske, der fra Beboernes Side derovre næres om at naa til en midlertidig Ordning, der ikke kan blive særlig kostbar, indtil man naar til en endelig Afgørelse af dette Spørgsmaal.

I Foraaret, da vi her behandlede Lovforslaget om Handelsskoler, rettede jeg en Henvendelse til den daværende højtærede Handelsminister om at foranledige, at der blev søgt en Bevilling til at hjælpe Landhandelslærlinge. Det glæder mig, at der nu er optaget en saadan Bevilling paa Finansloven, og jeg vil sige den højtærede Minister Tak derfor, thi Forholdet er dette, at disse Handelslærlinge paa Landet har